

Κόσμος και...μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Αν κάνει κάτι καλά το ΣΑΕ από την πρώτη μέρα της ίδρυσής του είναι οι δημόσιες σχέσεις και η αυτοπροβολή, δηλαδή πολλά φρου φρου κι' αρώματα για τους αφελείς. Με εκατομμύρια ευρώ στη διάθεσή του από τα δανεικά που πληρώνει με πολύ πόνο τώρα ο ελληνικός λαός, το ΣΑΕ ξεκίνησε με χλιδάτα παγκόσμια συνέδρια στη Θεσσαλονίκη που συνεχίστηκαν στην Ωκεανία, με άλλα συνέδρια και τα φημισμένα κοκτέιλ πάρτι στην υγεία των κορόϊδων.

Εμείς είχαμε προβλέψει το κακό τέλος αυτής της αλόγιστης σπατάλης και -δυστυχώς- επαληθευτήκαμε, αλλά το πρόβλημα είναι πως οι ηγέτες του ΣΑΕ δεν διδάχτηκαν απολύτως τίποτε από τα σφάλματά τους και τα επαναλαμβάνουν σαν να μην έχει συμβεί τίποτε, σαν να μην υποφέρουν αυτοί που τους χρηματοδοτούσαν γενναιόδωρα, σαν να μην έχει καταρρεύσει ουσιαστικά αυτή η κακοτεχνία του Νιώτη.

Το πρόβλημα με τους ΣΑΕτζήδες ηγέτες είναι πως πιστεύουν ότι μόνο αυτοί γνωρίζουν τα πάντα και οι υπόλοιποι είμαστε κλίθιοι που πρέπει να χειροκροτούμε ό,τι μας σερβίρουν σαν φαινές ιδέες τους. Αντί να διδαχτούν από τα λάθη τους και να τα διορθώσουν, συνεχίζουν αμέριμνοι την καταστροφική πορεία επειδή είναι ανεπίδεκτοι μαθήσεως και παρασύρουν σε περιπέτειες τον φορέα που υποτίθεται πρέπει να προστατεύουν από κακοτοπιές.

Δεν θ' ασχοληθώ με τις γνωστές χιλιοειπωμένες σπατάλες, αλλά ας πάρουμε σαν παράδειγμα σήμερα τους Πανελλήνιους Αγώνες που διοργανώνει κάθε δύο χρόνια το ΣΑΕ και θα ήθελα να γνωρίζω πόσο κοστίζει η παρουσία του παγκόσμιου προέδρου, Στέφανου Ταμβάκη, που έρχεται από την άλλη άκρη της γης με τεράστιο οικονομικό κόστος για να τους εγκαινιάσει, αλλά και το κόστος

ΑΠΟ ΦΡΟΥ ΦΡΟΥ ΚΙ' ΑΡΩΜΑΤΑ, ΑΛΛΟ ΤΙΠΟΤΕ «Ναι» στους Πανελλήνιους Αγώνες, «όχι» στη σπατάλη πολύτιμων πόρων

ΕΘΙΣΜΕΝΟ ΣΤΗΝ ΑΥΤΟΠΡΟΒΟΛΗ ΤΟ ΣΑΕ

άλλων προσκεκλημένων στην πόλη όπου γίνονται οι Αγώνες, το κόστος των γονιών, συγγενών και φίλων αν ταξιδέψουν σε μακρινές πόλεις για να καμαρώσουν τα παιδιά τους.

Όσο ευημερούσε έστω εικονικά η πατρίδα μας, οι αρμόδιοι του ΣΑΕ εύρισκαν χρηματοδότες, όπως τα ΕΛΤΑ, που πλήρωσαν πολύ ακριβά την υπόσχεση μιας πιστωτικής κάρτας που δεν εφαρμόστηκε ποτέ, αλλά όταν ήρθε η κρίση βρέθηκαν γενναιόδωροι ελληνόψυχοι μεγαλοεπιχειρηματίες που πλήρωσαν εκατοντάδες χιλιάδες δολάρια για τους Αγώνες, όπως ο κ. Μιχάλης Χαλίκος, από το Ντάργουιν. Τί έχει να δείξει η γενναιοδωρία του κ. Χαλίκου; Τίποτε! Ενώ με τα χρήματα αυτά θα μπορούσε να ξεκινήσει τουλάχιστον ένα έργο που θα έφερνε αποτελέσματα.

Βέβαια, η προεδρική φρουρά του ΣΑΕ θα σπεύσει να καταγγείλει ψευδέστατα ότι είμαι εναντίον των Πα-

νελλήνιων Αγώνων, ενώ είμαι εναντίον μόνο κάθε αδικαιολόγητης σπατάλης πολύτιμων πόρων που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν παραγωγικά για την ομογένεια. Αλλωστε, έχω δημοσιεύσει επανειλημμένα την πρότασή μου για Πανελλήνιους Αγώνες χωρίς τεράστιο κόστος και την επαναλαμβάνω:

Δεν είναι αναγκαίο να γίνονται οι Πανελλήνιοι Αγώνες σε μια πόλη επειδή το κόστος είναι μεγάλο και τα ωφέλη μικρά, γιατί δεν πιστεύω το παραμύθι ότι έτσι δίνεται η ευκαιρία να γνωριστούν μεταξύ τους νεαροί και νεαρές από διαφορετικές πόλεις. Δεν είναι δυνατόν να δημιουργηθούν φιλίες σε μερικές ελεύθερες ώρες που έχουν στη διάθεσή τους οι αθλητές. Γι' αυτό λέω ότι οι Πανελλήνιοι Αγώνες αφορούν περισσότερο στην ηγεσία του ΣΑΕ που έχει την ευκαιρία για αυτοπροβολή με γνωριμίες και φωτογράφιση με πολιτικούς

και ομογενειακούς ηγέτες, για διαγυγέλματα και... βαθυστόχαστες ομιλίες, παρά στα αθλούμενα νιάτα μας.

Αν πραγματικά μάς ενδιαφέρουν τα νιάτα και ανησυχούμε για το τεράστιο κόστος, τότε οι Πανελλήνιοι Αγώνες θα πρέπει να γίνονται σε κάθε Πολιτεία χωριστά, ή έστω σε δύο Πολιτείες με μικρό ελληνικό πληθυσμό. Ας δούμε τώρα τα ωφέλη από την πρότασή μας:

Όταν οι Αγώνες γίνονται σε διαφορετικές πόλεις, αυτόματα δεν υπάρχει πρόβλημα με το κόστος μεταφοράς και φιλοξενίας των αθλητών, γι' αυτό θ' αυξηθεί ο αριθμός των νέων που θα συμμετέχουν. Θ' αυξηθεί και ο αριθμός των θεατών από τους γονείς, αδέρφια, παππούδες και γιαγιάδες, θείους και θείες, φίλους και φιλάθλους που δεν θα χρειαστεί να ταξιδέψουν μακριά με μεγάλο κόστος για να τους καμαρώσουν.

Στη διοργάνωση των Αγώνων θα μπορούν να συμμετάσχουν οι φορείς και οργανώσεις της παροικίας μας για να εξασφαλιστεί η επιτυχία τους, ενώ πολλές επιχειρήσεις θα μπορούσαν να προσφέρουν πολύτιμα έπαθλα στους νικητές και τα παροικιακά ΜΜΕ θα ανταγωνίζονταν για την καλύτερη παρουσίαση. Εξάλλου, οι πιθανότητες δημιουργίας γνωριμίας και φιλίας μεταξύ νέων που ζουν στην ίδια πόλη είναι πολύ πιο πιθανή και πρακτική, αν αυτό είναι το ζητούμενο.

Αλλωστε, το γεγονός ότι υπάρχουν γενναιόδωροι ελληνόψυχοι μεγαλοεπιχειρηματίες, όπως τον κ. Χαλίκου, που πληρώνουν το κόστος των Πανελλήνιων Αγώνων δεν είναι δικαιολογία για τέτοιες σπατάλες, αφού τα χρήματα αυτά θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για άλλες ανάγκες της ομογένειας. Που πρέπει να είναι πάντα το κυρίως ζητούμενο αν πραγματικά θέλουμε να διαπρέψουμε σαν μειονότητα.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Αντε πάλι, το παραμύθι για την καλύτερη εθνική οικονομία με τους Λίμπεραλ ξανακούμε από τις πρώτες μέρες της προεκλογικής εκστρατείας και έχω βαρεθεί να μου συμπεριφέρονται σαν να είμαι παιδάκι που χρειάζομαι παραμύθια για να κοιμηθώ. Στο κάτω της γραφής, φίλοι μου, αν ήταν τόσο καλοί οι Λίμπεραλ, θα είχαμε μόνιμη Λίμπεραλ κυβέρνηση, αλλά δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο επειδή, προφανώς, οι Εργατικοί κάνουν κάποια πράγματα σωστά. Ενα από αυτά είναι οι Εργατικές οικονομικές πολιτικές στα χρόνια Χώουκ - Κίτινγκ, αλλά ακόμη και στα χρόνια Ραντ - Γκίλαρντ, γι' αυτό δεν μπορούν να καταλάβω τί περισσότερα προσδοκούν αυτοί που λένε πως θα ψηφίσουν Λίμπεραλ για μια καλύτερη οικονομία. Πόσο καλύτερη από ό,τι είναι σήμερα;

Με τα επιτόκια στο ιστορικό 2,5% και τα σπίτια να πωλούνται σαν ζεστό ψωμί στους πλειστηριασμούς του περασμένου Σαββάτου; Με την ανεργία στο 5,7% και με τον πληθωρισμό στο 2,4%, ποσοστά που θα ζήλευαν όλες οι ανεπτυγμένες χώρες; Οι φτωχοί, οι συνταξιούχοι και οι μικροεπιχειρηματίες που ψηφίζουν Λίμπεραλ έχουν κοντή μνήμη και δεν θυμούνται τα ανάλογα ποσοστά με την

κυβέρνηση Χάουαρντ όταν πητήθηκε στις εθνικές εκλογές το 2007.

Ομολογουμένως, υπάρχει ένα έλλειμμα \$30 δις στον προϋπολογισμό που, όμως, είναι το τίμημα για να γλιτώσει η χώρα μας την παγκόσμια οικονομική κρίση, αλλά μπορείτε να φανταστείτε τις συνέπειες αν είχαμε πρωθυπουργό τον Τόνι Άμποτ για να την αντιμετωπίσει; Στρατιές ανέργων και δεκάδες χιλιάδες χρεοκοπίες μικρών επιχειρήσεων και ιδιωτών θα είχαμε όπως στην Αμερική και την Ευρώπη που ακολούθησαν νεοφιλελεύθερη οικονομική πολιτική λιτότητας.

Θα ρωτήσω όλους εσάς τους «μικρούς»: Πιστεύετε πραγματικά ότι θα κάνει διαφορά στην τσέπη σας αν αντί για \$30 δις έλλειμμα έχουμε \$30 δις πλεόνασμα στον προϋπολογισμό; Αν το πιστεύετε, πρέπει να μετράτε πιο τακτικά τα χρήματά σας, γιατί με Εργατική κυβέρνηση οι συνταξιούχοι έχετε περισσότερα από \$100 επιπλέον στην τσέπη σας και όσοι χρωστάτε στεγαστικά δάνεια πληρώνετε σήμερα μικρότερη δόση από ό,τι με πρωθυπουργό τον Χάουαρντ.

Όσον αφορά στη δημιουργία δύο εκατομμυρίων θέσεων εργασίας σε 10 χρόνια που υπόσχεται ο Τόνι Άμποτ, σάς υπενθυμίζω ότι οι Εργατικοί δημιούργη-

σαν σχεδόν ένα εκατομμύριο νέες θέσεις εργασίας σε πέντε χρόνια, ενώ οι Λίμπεραλ πρέμιερ Μπάρι Ο' Φάρελ στη ΝΝΟ και Κάμπελ Νιούμαν στο Κουίνσλαντ έχουν στείλει στην ανεργία δεκάδες χιλιάδες Αυστραλούς. Το ίδιο θα κάνει αναπόφευκτα ο Τόνι Άμποτ για να μειώσει το έλλειμμα στον προϋπολογισμό, προκειμένου να δώσει φιλοδώρημα \$5 δις σε δύο χρόνια στους μεγιστάνες υποστηρικτές του αλλά και για να καταργήσει τον φόρο στο διοξειδίο του άνθρακα και στα υπερκέρδη των εκ-μεταλλευτών του εθνικού μας πλούτου.

ΠΟΙΗΣΗ

Σε περιβόλι αμοναχό πως ζεις καπνέμε κρίνε. Σαν το καπμό τσ' αμοναξιάς άλλος καπμός δεν είναι. Ψαραντώνης

ΕΙΠΑΝ...

Αν αποφασίσεις να κόψεις το κάπνισμα, το ποτό και τον έρωτα, δεν ζεις περισσότερο καιρό. Απλώς τα δέκα χρόνια σου φαίνονται εκατό.

ΚΑΛΟΟ!

Μια νοικοκυρά που κατοικεί κοντά σε

σταθμό τρένου παραγγέλνει σ' ένα μαραγκό μια ντουλάπα για την κρεβατοκάμαρα της. Αφού τη φτιάχνει ο μαραγκός πάει και την τοποθετεί. Μόλις φεύγει σε 10 λεπτά περνάει το τρένο και μπαμ! κάτω η ντουλάπα. Παίρνει τηλέφωνο πάλι τον μαραγκό και αμέσως πάει να την διορθώσει. Δεν περνάει πάλι 10 λεπτά περνάει το τρένο και μπαμ! πάλι η ντουλάπα κάτω. Τον ξαναπαίρνει τηλέφωνο, ξαναπάει αυτός και βάζει δυο τακάκια πάνω στην ντουλάπα. Μόλις φεύγει περνάει πάλι το τρένο πάρτην κάτω πάλι την ντουλάπα. Παίρνει πάλι τηλέφωνο τον μαραγκό, και αγανακτισμένος αυτός της λέει:

- Θα κάτσω μέσα στην ντουλάπα και μόλις περάσει το τρένο θα δω που είναι το πρόβλημα και θα το φτιάξω.

Κάθεται λοιπόν μέσα στην ντουλάπα με το σφυρί στο χέρι και περιμένει το τρένο. Εν τω μεταξύ γυρίζει ο σύζυγος από την δουλειά, βγάζει το σακάκι του και πάει να το κρεμάσει στην ντουλάπα. Ξαφνικά βλέπει τον μαραγκό μέσα στην ντουλάπα και αρχίζει να του φωνάζει:

- Ρε αλίτη τί κάνεις εδώ μέσα;

Και απαντάει ο μαραγκός:

- Αμα σου πω ότι περιμένω το τρένο, θα με πιστέψεις;